

ingen, ikke en Gang det ærede Medlem, der er i Tvivl om, at det er set i Forhold til, hvad der nu ydes, og naar der nu ydes 32,000 Kr., bliver det mere end en Fordobling, og man vil vel indrømme, at det at gaa paa een Gang op til mere end det dobbelte er en kolossal Forhøjelse. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at det vilde være heldigt, om man fra Kommunernes Side i stigende Grad vilde interessere sig for at yde — jeg vil godt være med til at sige — klækkelige Tilskud til de Lærere, der paatage sig og paa tilfredsstillende Maade løse den Opgave at holde Aftenskole. Jeg har sagt før og gentager det, at den Interesse vilde jeg gerne være med til at vække. Naar den er til Stede, og Kommunerne yde deres Part, har Staten altid fulgt med, og det vil den ogsaa gøre i Fremtiden.

Maa jeg saa takke det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), fordi han gør sig Flid for at faa mig til at indse, hvori den nationale Betydning af det videnskabelige Tidsskrift ligger. Efter den Fremstilling, det ærede Medlem gav i Dag, har jeg faaet det Indtryk, at Resultatet af det skulde være, at de paagældende Videnskabsmænd ikke skulde have Lov til — i hvert Fald skulde det da ikke være Meningens — samtidig med, at de skreve i det her omhandlede Tidsskrift, at offentliggøre deres videnskabelige Afhandlinger i udenlandske Fagtidsskrifter. Ellers vilde man ikke naa det, som det ærede Medlem mente, der skulde naas, at man vilde være nødt til i Udlandet for i det hele at komme i Besiddelse af og blive bekendt med de paagældende danske Videnskabsmænds Skrifter at gaa til dette ny danske Tidsskrift. Hvis de paagældende danske Videnskabsmænd samtidig offentliggjorde deres Arbejder baade i det ny Tidsskrift og i udenlandske Fagtidsskrifter, vilde den nationale Gavn ved Sagen, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har fremstillet, ikke naas. Men om det fra de paagældende Videnskabsmænds Side kan siges at være ønskeligt, at de skulde føle sig moralsk forpligtede til kun at offentliggøre deres videnskabelige Afhandlinger i et dansk Tidsskrift, som vel at mærke er skrevet paa et af de europæiske Hovedsprog, er jeg ikke saa sikker paa, jeg vil i hvert Fald have Lov til at overveje dette lidt nærmere. Sagen behøver imidlertid ikke at være endelig afgjort med den Stilling, vi indtage ved denne Lejlighed.

Maa jeg til Slutning sige om Erhver-

velsen af afdøde Biskop Frederik Niensens Bogsamling, at Finansudvalget har ikke kunnet gaa den Vej at foreslaa at nedsætte Summen med 5,000 Kr. — eller hvilket Tal man nu vil nævne. Der maa jo foreligge Tilbud om, at Samlingen kan erhverves for en saadan mindre Sum. Derfor har Finansudvalget, naar det mener, det ikke er rigtigt at betale den begærede Sum, været nødt til at foreslaa helt at stryge Summen. Men deri skal paa ingen Maade ligge, at Finansudvalget ikke ogsaa erkender, at det er en Samling, som det er værd for Staten at erhverve, ligesom vi ogsaa ere klare over, at selv om der paa den Maade erhverves en Del Bøger, man har i Forvejen, vil der udmærket godt kunne blive Brug for dem andre Steder. Men selvfølgelig er der ingen Grund til at erhverve Bøgerne, hvis de skulde betales med en højere Pris, end man ellers vil kunne købe de samme Bøger for. Det er mit Indtryk, at der nok skal komme en tilfredsstillende Ordning af dette Spørgsmaal. Udvalget har som sagt ikke kunnet gaa anden Vej end helt at stryge Bevillingen, da det ikke vilde nytte at nedsætte den, og det vilde se mærkeligt ud at foreslaa, at Samlingen skulde erhverves til en Sum, som man ikke havde Tilbud om, at den kunde erhverves for.

Berntsen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stillede en aldeles urimelig Fordring til mig, naar han forlangte, at jeg skulde skaffe Oplysning om, hvad hver af de Elever betaler, som deltog i Aftenskoleundervisning i de forskellige Aftenskoler her i Landet. Det har jeg ingen Myndighed til. Det ærede Medlem maa i saa Henseende gaa andre Veje og benytte sin Stilling i Finansudvalget til gennem Ministeriet at faa saadanne Oplysninger. Det enkelte Medlem har ikke Myndighed eller Magt til at kræve saadanne Oplysninger af Lærere, der holde Aftenskole. Det, jeg har udtalt, vedstaar jeg, og jeg kender Forholdene i adskillige Skoler. Det er en Kendsgerning, at Eleverne mange Steder give hel- eller halvaarlige Bidrag for at deltage i Aftenskoleundervisningen.

K. M. Klausen: Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem ikke har saa stor en Myndighed, at han kan faa alle Elever til at opgive sligt til ham, men jeg troede dog, at han havde et bestemt Eksempel, blot et eneste. Maa vi ikke høre et eneste